

Αριθ. 1.
Έτους Ε.

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ
Ετησίᾳ, Τόλμα Διάρκεια 6
Εξαμηνιαία 3
Τριμηνιαία 1 1/2
Αἱ συνδρομαὶ γίνονται ἐνταῦθα μὲν ἐν τῇ
τῇ Εφημερίδῃ, εἰς δὲ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κρά-
τους, παρὰ τοῖς Ἐπιστάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΑΙΓΙΝῃ, ΠΕΜΠΤῃ, 2 ΙΑΝΝΟΥΑΡΙΟΥ 1830.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Πράξεις τῆς Κυβερνήσεως.

Ἀρ. 40. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Θεωρῶντες ὅτι τὸ ἄρθρον Ζ' τοῦ περὶ Δικαστηρίων ἸΓ' Νόμου διαλαμβάνει ὅτι, ἐκτὸς τῶν ιδίων ἀναφορῶν, ὅσα ἄλλα γράμματα παρουσιάζονται εἰς τὸ Δικαστήριον δι' ἀπόδειξιν τοῦ δικαιου, καθὼς ὁμολογιαί, συναλλαγματικά, ἐπιστολαὶ καὶ ἄλλα τοιαῦτα, πρέπει νὰ εἶναι ἀντίγραφα τῶν πρωτοτύπων, νὰ συντροφεύωνται μὲ κατάλογον ὃ δὲ ἀντιφερόμενος ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ζητήσῃ τὰ πρωτότυπα, ἂν θέλῃ, διὰ νὰ τὰ παραβάλῃ·

Θεωρῶντες ὅτι τὸ ἄρθρον τοῦτο ἐσυμβιβάζεται ἰσῶς μὲ τὴν εὐκολίαν τὴν ἐκ τῆς καταστάσεως ἑνὸς Δικαστηρίου εἰς πᾶσαν ἐπαρχίαν·

Θεωρῶντες τὴν ὑπ' Ἀρ. 8,268 ὀργανισμόν, δι' οὗ καθίσταται ἀπὸ ἓν Πρωτόκλητον εἰς ἑαυτὸν Τμήμα·

Θεωρῶντες ὅτι ἡ παλαιὰ διαδικασία δὲν ἐπεκυρώθη εἰμὴ καθ' ὅσον εἶναι σύμφωνος μὲ τὸν νέον ὀργανισμόν·

Θεωρῶντες τὴν προσερχομένην ἀταξίαν ἐκ τῆς παρουσιάσεως ἀντιγράφων τόσον τοῦ ἐνάγοντος ὥς καὶ τοῦ ἐναγομένου, εἰς διαφόρους ἐπαρχίας κατοικούντων, πρῶτον, τοὺς ποῖον προξενεῖ ζητήματα περὶ τῆς παρουσιάσεως τῶν πρωτοτύπων, ζητήματα παρεμπιπτόντα καὶ προξενούντα πολλοῦ χρόνου ἀπώλειαν καὶ ὑπερόγκη ἐξοδα εἰς τοὺς διαφερομένους, καὶ τὸ ὅποιον διακόπτει τὴν πρόσδον τῆς δικαιογραφίας πολλαπλασιάζει τὰς πράξεις·

Θεωρῶντες ἀσυμβιβαστον μὲ τὴν παρῶσαν τοῦ Κράτους οἰκονομίαν, ἂν αὐξηθῇ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀναγκαιούντων ἀντιγράφων, διὰ νὰ ἀντιγράφωνται τ' ἀντίγραφα·

Ακούσαντες καὶ τὴν γνώμην τῆς Γερουσίας,

Ψηφίζομεν.

Α'. Πᾶς ἐνάγων ἢ ἐναγόμενος ὀφείλει νὰ παρουσιάσῃ τὰ κατ' αὐτὸν πρωτότυπα ἔγγραφα μὲ κατάλογον χωριστὸν, ἢ καταγεγραμμένον κατωθέν τῆς ἀναφορᾶς ἢ τῆς ἀπαίτησεως.

Β'. Ὀφείλει νὰ συνοδεύῃ τὴν ἀναφορὰν ἢ τὴν ἀπαίτησιν τοῦ μὲ ἀντίγραφον παρὰ τοῦ αὐτοῦ ἐπικυρωμένον, διὰ νὰ κοινοποιῇται μὲ τὴν κάλυσιν πρὸς τὸν ἀντιφερόμενον.

Γ'. Πᾶς παρουσιάζων ἔγγραφα ὀφείλει συγχρόνως νὰ παρουσιάσῃ τὰ ἀντίγραφα αὐτῶν ἐπικυρωμένα παρὰ τοῦ αὐτοῦ, διὰ νὰ κοινοποιῶνται εἰς τὸν ἀντιφερόμενον μὲ τὸ ἔνταλμα.

Δ'. Τὰ πρωτότυπα, ὅσα παρουσιάζονται, δὲν θέλουν ἐπιστρέφειν εἰμὴ μετὰ τριάκοντα ἡμέρας, ἀφ' ἧς γνωστοποιηθῶσιν εἰς τὸ ἀντιφερόμενον μέρος.

Ε'. Οἱ παρουσιάζοντες τὰ πρωτότυπα ὀφείλουν, ὅταν τ' ἀναλαμβάνουν, νὰ ἀφίνωσιν εἰς τὸ Δικαστήριον ἀντίγραφ' αὐτῶν παρ' ἐαυτῶν ἐπικυρωμένα οὕτως. Ἰσὸν ἀπαράλλακτον τῷ παρουσιασθέντι κατ' ἐμὲ πρωτότυπον.

ΣΤ'. Ἐὰν ὁ παρουσιάζων ἔγγραφα εἰς τὸ Δικαστήριον θελήσῃ νὰ λάβῃ ἀντίγραφ' αὐτῶν, θέλει κάμει τ' ἀντίγραφ' αὐτὰ, καὶ θέλει τὰ ἐπικυρώσῃ ὁ αὐτός· ὁ δὲ Γραμματεὺς τοῦ Δικαστηρίου ἀφ' οὗ τὰ συμπαραβάλλει, τὰ ἐπικυροῦ οὕτως. Ἰσὸν ἀπαράλλακτον τῷ παρουσιασθέντι κατ' αὐτὸν πρωτότυπον.

Ζ'. Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς θέλει ἐνεργῆσαι τὸ παρὸν ψήφισμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 24 Δεκεμβρίου 1829.

Ο Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς

Ι. Γ. ΓΕΝΝΑΤΑΣ.

Ἀρ. 246. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἡ ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ.

Πρὸς τὸν Προσωρινὸν Διοικητὴν τῶν ἐπαρχιῶν Ἐφηρομέρου.

Ἐκπληρῶν τὰς διαταγὰς τῆς Α. Ε. τοῦ Σεβαστοῦ Κυβερνήτη σπεύδω νὰ σᾶς ἀναγγεῖλω, Κύριε, τὴν ἄκραν τοῦ εὐχαρίστησιν διὰ τὴν ὁποίαν καταβάλλεις σπουδὴν διὰ τὴν συστάσιν παιδευτικῶν καταστημάτων εἰς τὰς ὑπὸ τὴν διοίκησίν σου ἐπαρχίας, καὶ δι' ὧν τὴν πρὸς τοὺς σεβασμίους ἡγουμένους τιμὴν, καὶ λοιποὺς πολίτας, ὅσοι συνεισφέρουσι φιλοτιμῶς εἰς τὴν ἐκπαίδευσιν τῆς νεολαίας, ἀντικειμένον πόσον περισπούδαστον ἡς τὴν Α. Ἐξουχότητα.

Εἶμαι διατεταγμένος πρὸς τοῦτο, Κύριε, νὰ σᾶς πληροφορήσω ἐκ μέρους τῆς Α. Ε. ὅτι ὅχι μόνον θέλει πέμψῃ ἐν χαίρῳ τοὺς ὁποῖον ζητεῖτε διὰ τὴν οἰκονομίαν, ἀλλὰ προσπαθεῖ νὰ παραμυθῇ ἐκ παντὸς τρόπου τοὺς κατοικοὺς τῶν ἐπαρχιῶν ταυτῶν, θέλει χορηγήσῃ καὶ χρηματικὰ μέσα

τὴν τελειοποίησιν τῶν καταστημάτων τούτων, εἰάν ἡ θεία
 ῥόνοισι εὐδώσῃ τὰς περιχρηματικῶν πόρων προσπάθειαις
 τῆς Α. Ε. καὶ τὰ ἀναγκαῖα πρὸς τούτοις βιβλία καὶ πινακας,
 καὶ τὴν σύταξιν τῶν ὁποίων ἐνασχολεῖται ἡ διορισθεῖσα
 ἀντροπή.

Ταῦτα πληροφοροῦντες, Κύριε, ἐκ μέρους τῆς Α. Ε. πρὸς
 τοὺς κατοίκους τῶν ὑπὸ τὴν διοικητὴν σου ἐπαρχιῶν, ἀγωνί-
 σθε μετὰ τὴν αὐτὴν προθυμίαν εἰς ἐκπεραιώσιν ἔργου, τὸ ὅ-
 ποιον θέλει βεβαιώσῃ εἰς ὑμᾶς τὴν ἐμπιστοσύνην τῆς Κυ-
 βερνήσεως, τὴν εὐγνωμοσύνην τῶν διοικουμένων καὶ τὴν
 ἐκ τῆς παρὰ τοῦ ἔθνους τιμὴν.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 17 Δεκεμβρίου 1829.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου
 Παιδείσεως Γραμματεὺς
 Ν. ΧΡΥΣΟΓΕΛΟΣ.

Ἀρ. 248.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἡ ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ
 ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ

Πρὸς τὸν ἱερολογιώτατον Κύριον Κοσμᾶν Δη-
 μητριάδην.

Ὁ Προσωρινὸς Διοικητὴς Νάξου ἐπληροφόρησε τὴν Σ. Κυ-
 βέρνησιν, ὅτι φιλοτιμούμενος νὰ γενῇ ὠφελίμους εἰς τοὺς συμ-
 πολίτας σου διδάσκει αὐτοὺς τὴν Ἑλληνικὴν παιδείαν ἀμι-
 σθί, ἐωσοῦ νὰ εὐρεθῶσι πόροι εἰς σύστασιν σχολείου.

Ἡ πράξις αὕτη χαρακτηρίζουσα τὸν ἀληθινὸν ὑπηρετὴν
 τοῦ θεοῦ λόγου, καὶ τὸν ἀγαθὸν πολίτην ἐν ταύτῳ, ἐνέπνευσεν
 εἰς τὴν Α. Ε. τὸν Σεβαστὸν Κυβερνήτην αἰσθήματα εὐνοίας
 καὶ τιμῆς πρὸς τὴν ἱερολογιώτητά σου, τὰ ὅποια ἐρμηνεύ-
 ουσά πρὸς σὲ ἡ Γραμματεία αὕτη, καθὼς διετάχθη, σὲ συγ-
 χίρει εὐλικρινῶς, εὐχομένη νὰ μιμηθῶσι τὸ καλὸν σου πα-
 ράδειγμα οἱ συναδελφοί σου συντελοῦντες εἰς τὸν φωτισμὸν
 τῶν ἰδίων συμπολιτῶν, κατὰ τὸν ἐνόντα τρόπον ἕκαστος.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 19 Δεκεμβρίου 1829.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου
 Παιδείσεως Γραμματεὺς
 Ν. ΧΡΥΣΟΓΕΛΟΣ.

Ἀρ. 255.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἡ ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ
 ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ

Πρὸς τὸν σεβασμιώτατον Ἀρχιμανδρίτην Κύριον Δα-
 νιὴλ Ἐκκλησιαστικὸν Τοποτηρητὴν Μαλτζίου.

Ἡ Α. Ε. ὁ Σεβαστὸς Κυβερνήτης ἤκουσε μετὰ πολλὴν εὐχαρί-
 στησιν τὸν ὁποῖον ἔχετε ζῆλον διὰ τὸν φωτισμὸν τῆς ὑπὸ
 τὴν πνευματικὴν σας προστασίαν νεολαίας καταβάλλοντες
 εἰς σύστασιν παιδευτηρίου καὶ μισθὸν τοῦ διδασκάλου.

Οἱ πνευματικοὶ ποιμένες, ὅσοι συναισθάνονται, ὅτι τὸ
 πρῶτιστον τῶν χρῶν τῶν εἶναι νὰ διδάσκωσι τὰ πνευματι-
 κα τέκνα τῶν ἐν παιδείᾳ καὶ γνώσει Κυρίου, ἔλκουσιν ἰδιαιτέ-
 ρως τὴν ὑπόληψιν καὶ τιμὴν τῆς Α. Ε., πολὺ δὲ περισσώτερον
 ἡ σεβασμιότης σας, διότι ἐσπεύσας νὰ γενῇ παράδειγμα πρὸς
 τοὺς ὁμοίους σου.

Περὶ τούτων πεπεισμένος, σεβασμιώτατε, ἀγωνίζου τὸν
 καλὸν ἀγῶνα, διὰ νὰ λάβῃς τὸν ἀποκείμενον στέφανον
 παρὰ τοῦ ἀρχιποίμενος Χριστοῦ, καὶ τὴν ὀφειλομένην ἀμοι-
 βὴν παρὰ τοῦ τιμῶντος καὶ ἀμοιβόντος τὴν ἀρετὴν Σεβαστοῦ
 Κυβερνήτου.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 20 Δεκεμβρίου 1829.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου
 Παιδείσεως Γραμματεὺς
 Ν. ΧΡΥΣΟΓΕΛΟΣ.

Ἀρ. 265.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρὸς τὸν Προσωρινὸν Διοικητὴν Ἀρκαδίας.

Ἀποδεχόμεθα τὴν πρότασίν σου περὶ τῆς συστάσεως ἁλ-
 λοδιδακτικοῦ σχολείου εἰς τὴν ὁποίαν διοικεῖς ἐπαρχίαν,
 καὶ παραχωροῦμεν ἐπὶ τούτῳ τὴν ἐθνικὴν οἰκίαν, τοῦ Μζμ-
 μου λεγομένην, τὴν ὁποίαν θέλεις ἐπισκευάσῃ φροντίζων,
 ὥστε ἡ ἐσωτερικὴ τοῦ κτιρίου διάθεσις νὰ γενῇ πρόσφορος εἰς
 τὴν ὁποίαν διορίζεται χρῆσιν.

Ἐὰν δὲ οἱ ἀπὸ τῶν συνεισφορῶν πόροι δὲν ἐξαρκέσωσιν,
 ἔχεις τὴν ἄδειαν νὰ μεταχειρισθῇς εἰς τὴν ἐπισκευὴν ταύτην
 τὰ ὅποια ἐπὶ νῦν χρῆματα ἀπὸ τῶν κτημάτων τοῦ ἀπο-
 θανόντος Χ. Ραφχήλ, κατὰ τὴν ὑπ' Ἀρ. 1,060 ἀναγραφὴν σου.

Θέλεις ἐπιχειρησθῇ συγχρόνως καὶ τὴν ἐπισκευὴν τῆς ἐκ-
 κλησιας πληροφορῶν τοὺς ὑπὸ τὴν διοίκησιν σου, ὅτι θέλομεν
 ἐπιχορηγήσῃ ἀνάλογα μετὰ τὴν παρούσαν τοῦ Ταμείου κατὰ-
 στασιν βοηθήματα καὶ διὰ τὸ ἐν καὶ διὰ τὸ ἄλλο κατὰστημα.

Διὰ τοῦτο θέλεις μᾶς εἰδοποιήσεις ἐν καιρῷ, διὰ νὰ γενῇ
 φροντὶς περὶ διδασκάλου ἀξίου, τὸν ὁποῖον θέλομεν ἐφοδιάσῃ
 μετὰ τὰ ἀναγκαῖα βοηθήματα.

Τὴν ταχεῖαν ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων τούτων καὶ τὴν αὐστη-
 ρὰν οικονομίαν τῶν εἰς ταῦτα ἀπαιτούμενων ἐξόδων ἐμπι-
 στεύομεθα εἰς τὴν δραστηριότητά καὶ φιλοτιμίαν σου, τῶν ὁ-
 ποίων λαμβάνεις ἀφορμὴν νὰ δώσης πρὸς ἡμᾶς τρανώτερα
 δείγματα.

Ἐν Ναυπλίῳ, 22 Δεκεμβρίου 1829.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου
 Παιδείσεως Γραμματεὺς
 Ν. ΧΡΥΣΟΓΕΛΟΣ.

Περὶ ἀγωγῆς ἤτοι ἀνατροφῆς, τῶν παίδων.

Σκοπὸν ἔχουσα ἡ Κυβέρνησις, καθόσον αἱ ἐνεστῶσαι
 τὴν ἐπιτρέπουσι περιστάσεις, νὰ μορφώσῃ κατὰ τὸ ἐσόμε-
 νον εἰς τὴν κοινωνίαν ὠφελίμους πολίτας, ἀνευδότως ἐκινήθη
 εἰς τὴν τῶν Προπαιδευτικῶν Σχολείων σύστασιν. Ἀλλὰ
 κατὰ μέγα μέρος αἱ εὐχαι τῆς ἐξ ἀνάγκης δὲν ἐπιτυχαίνουσι
 τοῦ σκοποῦ, διότι, ὡς ἦτο πρέπον, δὲν ἦτο συνειλημμένον
 τὸ ἔργον ἀπ' αὐτὸ τ' αὐτὸν τῆς Λήδας.

Καὶ παλαιοὶ νομοθέται καὶ συγγραφεῖς, καὶ νεώτεροι
 δημοσιογράφοι καὶ φιλόσοφοι, πολλοὶ παλλὰ ἀποδεικτικῶς
 περὶ τοῦ ἀντικείμενου τῆς ἀγωγῆς τῶν παίδων διέλαβον
 ἀλλ' οὔτοι πάντες, διὰ νὰ κάμωσιν ἀποθητόμενον τὸ ἔργον
 τῶν, παρέλαβον τὸ τρυφερὸν τῆς ἀγωγῆς τὸν ἀντικείμενον
 νὰ τὸ διαπλάτωσιν ἀπ' αὐτὰ τοῦ τὰ σπάργαντα, ἀμὰ ἐκδῇ
 γενέθλιον ἀπὸ τὰς χεῖρας τῆς φύσεως.

Καὶ ὁ μὲν ἡμέτερος Λυκούργος (*) ἅμα γεννηθὲν τὸ
 παρεῖλθετο εἰς τὴν ἐπωπείαν του. Ἀλλὰ τί λέγω
 ἅμα γεννηθὲν; καὶ ὀφθαλμοὺς εἰσέτι ἅμα συλληφθέντος ἐμ-
 βρύου, οὗτος διέτασσε τὰς εἰς τὰς μητέρας συντελεῖς γυ-
 μνασίας καὶ προσφόρους τροφὰς, διὰ νὰ πλάσσωσιν εἰς τὴν
 πατρίδα εὐρωστον καὶ ἀγαθὸν πολίτην. Ὁ δὲ Χαιρωνεὺς

(*) Πλ. ἐν Β. Α.

φιλόσοφος (*) προσλαμβάνει (τὸ παραδεχόμενον) τούτο καὶ πρὶν ἢ συλλεθῆναι τίνας καὶ ποῖαι πρέπει νὰ εἶναι οἱ γονεῖς του, καὶ πῶς κατὰ τὴν σύλληψίν του διακείμενοι, ἅπαντα ταῦτα διαλευκαίνει. Τὸ περὶ ἀγωγῆς τῶν παιδῶν συγγραμμάτων του θέλει ἐπιχύσει πολὺ φῶς ἀκέμῃ εἰς τοὺς παιδαγωγικοὺς φιλοσόφους.

Ἐκ δὲ τῶν νεωτέρων εἶναι πολυάριθμοι ἐξ ἁπάντων τῆς σοφῆς εὐρώπης ἔθνων, ὅσοι ἐκ τοῦ προὔργου ἐπραγματεύθησαν τὴν τοιαύτην ὕλην. Ὁ ἐμπειρικός καὶ περικλεέστατος ἱ. Λαρκίος συνέγραψε περὶ τούτου ὁ πολὺς τῆς Γενεύης, ἐξέπληξε διεξοδικὸν ἐπὶ τούτῳ σύγγραμμα (**). ὁ δὲ ἐπιφανέστατος Γ. Φ. λαγγιέρης εἰς τὴν νομοθετικὴν ἐπιστήμην ὡς ἐκ προθέσεως ἐκτενέστερον ἐφιλοσόφησε περὶ τοιαύτης ὕλης· καὶ ἄλλοι πολλοί, μάλιστα Γερμανοί.

Διὰ τὴν ἀποβὴν λοιπὸν κατ' εὐχὴν ἢ ἀγωγὴν καὶ προπαιδεῖαν, πρέπει, ἂ ὅχι πρὸ τῆς συλλήψεώς του καὶ κατὰ τὴν διάρκειάν της, τὸ ἔμβρυον νὰ παραλάβωμεν καὶ ἡμεῖς ἅμα γεννώμενον τὸ βρέφος, νὰ τὸ μορφώσωμεν διὰ τὴν σκοπιμότητά του.

Διαιρῶ δὲ τὴν παρατήρησίν μου ταύτην εἰς δύο μέρη· ἃ διὰ τίνων συγκροτεῖται ἡ ἀγωγή· β' πῶς ἐμπορεῖ νὰ θαλπῇ εἰς πρᾶξιν εἰ, ἡμᾶς. Ἡ δὲ ἀγωγή δύναται νὰ διαιρεθῇ εἰς λεκτικὴν καὶ πραγματικὴν· καὶ ἐκείνη μὲν ἐπιτρέπομεν ἀποκλειστικῶς εἰς τε παιδαγωγούς καὶ διδασκάλους· ταύτην δὲ ἐπιφορτίζομεν κοινῶς καὶ εἰς τοὺς γονεῖς καὶ εἰς τοὺς διδάσκοντας, περὶ ἧς πρόκειται. Ταῦτα δὲ τὰ σκιαγράφω ὅχι διὰ τοὺς λογιστάτους, οἵτινες καὶ χωρὶς πολὺν λόγον τὰ εὑρύνουν ὅλα, ἀλλὰ διὰ τὸν τίμειόν μου πραγματευτήν, διὰ τὸν φιλόπονόν μου γεωργόν, διὰ τὸν ἀφελῆ μου βοσκὸν καὶ διὰ τὸν ῥιψοκίνδυνον ναύτην τῆς Ἑλλάδος. Ὁ κυριώτερός μου σκοπὸς μάλιστα εἶναι, πῶς ὑπὸ τῆς προστασίας τῆς Κυβερνήσεως δύναται νὰ θαλπῶσιν ἐπὶ τοῦ παρόντος εἰς ἐνέργειαν τ' ἀκροβιγῶς προβαλλόμενα.

Μέρος Πρῶτον.

Τεθείσης ὁμολογούμενης τῆς κοσμιμότητος, διὰ τὴν ὁποῖαν ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι παράγεται ὑπὸ τοῦ δημιουργοῦ ὁ ἄνθρωπος, πρόκειται νὰ μάθωμεν, τίνα καὶ ποῖα βιωτήματα δύναται νὰ χρηγήσῃ ἐπὶ τὸν θεόδοτον σκοπὸν του ἢ τέχνη.

Εἰς τὸν ἄνθρωπον ἀνήκει ἡ ἀγωγή· ἀλλ' ὁ ἄνθρωπος σύγκειται ἐκ ψυχῆς καὶ σώματος· λοιπὸν εἰς τὸν ἄνθρωπον ἀνήκει ψυχικὴ εἴτε πνευματικὴ ἀγωγή καὶ σωματικὴ, εἴτε φυσικὴ ἀνατροφή.

Ἀποτελεῖται δὲ ἡ μὲν σωματικὴ ἀνατροφή ὅχι μόνον ὅτε δὲν ἐμποδίζεται ἡ πλαστικὴ τοῦ παιδὸς αὐξήσις, ἀλλ' ὅταν μάλιστα συμφῶνως μὲ τὰς πλαστικὰς του δυνάμεις βοηθῆται ὁ ὁργανισμὸς τοῦ σώματος του. Διὰ νὰ ἐπιτύχωμεν δὲ τοῦτο, πρέπει νὰ παρατηρήσωμεν, ὅτι τὸ παιδί χρειάζεται τροφήν, καὶ ὕπνον, καὶ φορέματα, καὶ κίνησιν· διότι καὶ βυζαίνει, καὶ κοιμᾶται, καὶ κρύνει καὶ σαλεύει.

Καὶ τροφή του μὲν ἡ πρωτίστη εἶναι τὸ γάλα· τὸ θῆλασμα λοιπὸν εἶναι ἡ πρώτη τῆς τροφῆς του πηγὴ. Ὅθεν ἡ μήτηρ του, διὰ τῶν ἀνηκόντων τροφῶν καὶ πιστῶν πρέπει νὰ συντηρῇ εὐκρατον καὶ νὰ καταβάξῃ ἄρθρον τὸ γάλα της· ἀλλέως, φονεύει τὸ παιδί της· ὁ γὰρ διὰ καμμίαν της κατάχρησιν μολύνῃ τὸ γάλα της· κινδυνεύει δὲ καὶ ἡ ἰδία.

Ἄς τὸ ἀπέχῃ ἀπὸ τοῦ κρασί, ῥακῆν, καὶ εἴτι ἄλλο πνευματώδες πιστόν.

Ὁ δὲ ὕπνος εἶναι συστατικὸν τῆς φυσικῆς μας ζωῆς στοιχεῖον· πρέπει λοιπὸν νὰ κοιμᾶται τὸ βρέφος, ὡς καὶ νὰ τρώγῃ, εἰς τεταγμένας ὥρας· ὁ ὕπνος του δὲ θέλει εἶσθαι περισσότερος παρὰ τῶν ἀνδρωμένων. Καθ' ὕπνους τὸ παιδί διὰ τῆς χωνεύσεως λαμβάνει σημαντικὴν αὐξήσιν. Ὁλεθριωτάτη λοιπὸν εἶναι ἡ μεταξύ μας συνήθεια νὰ φασκίονουν τὰ βρέφη σφιγκτικὰς τὰς κοιτίδας (σαμκρίτσας)· διότι ἐμποδίζουν τὴν αὐξήσιν των καὶ διαστρέφουν τὰ μέλη των διὰ τὴν εὐτροφίαν καὶ τρυφερότητα των. Ὅχι ὀλιγότερον ὀλεθρία, τοῦ νὰ τὰ ὑπνώττωσι παρὰ φύσιν διὰ τῶν ὑπνωτικῶν φαρμάκων, ὅποια εἶναι τὰ λεγόμενα, θ-ριακὴ, ὑπνοκέφαλα κτλ. ἂς τὰ ἀπέχωσι λοιπὸν τῶν τοιούτων.

Τὰ δὲ φορέματά του πρέπει νὰ εἶναι μέτρια κατὰ τε θερμὴν καὶ ψυχρὰν· πρέπει νὰ εἶναι καὶ πατρικά, διότι ἐκ τῆς καταχρηστικῆς καὶ τῶν δύο προέρχονται θανατηρεῖ νότοι, ἐμποδίζοντων ἢ τὴν ἄδηλον διαπνοήν, ἢ μὴ φυλαγόντων τὴν ἀπαιτουμένην θερμότητα. Τὸ παιδί πρέπει νὰ πλύνεται κεφαλὴν, χεῖρας καὶ πόδας καθημερινῶς· ὅλον δὲ τὸ κορμὶ του μίαν φορὰν τοῦλάχιστον ἀνὰ πάσας εἴκοσι ἡμέρας.

Εἰς δὲ τὴν κίνησιν του περιλαμβανόμενον καὶ τὰλλα σωματικὰ γυμνάσια, μάλιστα δὲ τὸ νὰ περιδιαβάσῃ καὶ τὸ ν' ἀερίζεται συχνάκις· ἀλλέως κλεισμένον πάντοτε μέσα εἰς θερμούς θαλάμους καὶ οἰκήματα μολυσμένου ἀέρος, κινδυνεύει καὶ ὁ πνεύμων καὶ ἡ ὑγεία του· ὁ μὲν πνεύμων (*), διότι πνέει ἀέρα ἐξηντλημένον τοῦ ὁξυγονικοῦ ἀέρος, ἢ δὲ ὑγεία του, διότι εἰσπνέει τὸν ἐκπνευμένον βαρύντατον ἄρτον. Δὲν πρέπει πρὸς τοῦτοις οὐδὲ νὰ κρεμάται, οὐδὲ ἐξ ἐναντίας νὰ συχνοκίνηται παρὰ πολὺ, διότι ἐρεθίζεται ὑπέρμετρα. Πρὸς τοῦτοις παιδία ἀπὸ πέντε ἕως ἑπτὰ χρόνων δὲν πρέπει νὰ ἐργάζονται πλείότερον τῶν δύο ἢ τὸ πολὺ τεσσάρων ὥρων τῆς ἡμέρας, οὐδὲ νὰ καταβλίσκωνται μὲ ὑπέρμετρα βάρη. Εἰς ταῦτα λοιπὸν στοιχειωδέστατα περιτρέφεται ἡ σωματικὴ του ἀνατροφή.

Ἡ δὲ ψυχικὴ, καθὼς καὶ ἡ φιλοσοφία, διαιρεῖται εἰς θεωρητικὴν ἢ ἐπιστημονικὴν, καὶ πρακτικὴν ἢ ἠθικὴν. Καὶ ἡ μὲν θεωρητικὴ περιλαμβάνει τὸ νοεῖν, τὸ γινώσκειν καὶ τὸ συγκινεῖσθαι εἰς τὰ καλὰ καὶ ὑψηλὰ, ἢ τὸ αἰσθάνεσθαι. Ἰδοὺ ἡ ἀνάγκη λοιπὸν τὸ νὰ παιδευθῇ εἰς τὰς ἡλίκους ἢ κατὰ τὰς λεγόμενας δυνάμεις, αἰσθησιν, φαντασίαν, καὶ μνήμην· καὶ εἰς τὰς κρείττους, νοῦν, κρίσιν, καὶ λόγον. Ἐκ τῶν αἰσθητῶν τῶν νεογνῶν ἀναπτύσσεται πρώτη ἡ ἀφή, ἔπειτα ἡ γεῦσις καὶ ἡ ὄσφρησις, καὶ εἰς ὅλον τὸ ὕστερον ἡ ὄρασις καὶ ἡ ἀκοή. Τὰ ὅρια τῆς συντομίας μᾶς ἀποκλείουν τὸ νὰ διαλάβωμεν πῶς πρέπει νὰ σωμασκῶνται τὰ βρέφη, ἵνα γίνωνται ἀντιληπτικαὶ αἱ αἰσθήσεις των, πῶς δύναται νὰ καλλιεργηθῇ ἡ φαντασία, ἵνα τ' ἀπόλυτα παρρησιάζῃ ζωηρῶς ὡς παρὰ τὰ, καὶ τοὺς χαρακτῆρας διαφόρων πραγματικῶς ὑπαρχόντων νὰ συνδυάζῃ δυναμικῶς εἰς ὑπόστασιν τῶν φαντασμάτων τῆς ἀντικειμένης, πῶς ἡ μνήμη ν' ἀναπολῇ μετὰ συνειδήσεως τὰ παραλελυθότα καὶ ἐκ τῶν λογικῶν μας δυνάμεων, πῶς πρέπει ὁ νοῦς εἰδικώτερον νὰ συνεθίζεται ἐκ τῶν μερικῶν καὶ ἀμέτῶν αἰσθητικῶν ἀντιλήψεων νὰ μορφώσῃ τὰς

(*) Ἄς μὴ λησμονήσωμεν εἰς τοιαύτην περίστασιν τὴν ἀπὸ τοῦ πνεύματος (κατὰ παρένθεσιν τοῦ Αἰολικοῦ πνευματισμοῦ) πνεύματος πρᾶξιον τοῦ πνεύματος ἐτυμολογίαν, ἔθεν καὶ μετωνομάσθη. Ἄν λοιπὸν ἐκλείψῃ ἡ τοῦ ἀτμοσφαιρικοῦ ἀέρος ἀντικειμένη εὐκρασία, ὁ πνεύμων, εἰς τὴν ἀναπνοήν τοῦ ὁποῖου ἐκείνος ἀναλύεται, οἴχεται εἰς εὐθραν.

(*) Περὶ Παίδ' Ἀγ.

(**) J. J. Rous. Em. ou de l'ed.

ἐμμέσους ἀντιλήψεις, εἴτε τὰς γενικὰς ἰδέας, πῶς ἡ κρίσις
να καθυποβάλλῃ τὰ μερικὰ εἰς τὰ καθολικὰ τοῦ νοῦ, καὶ
πῶς ὁ λόγος εἰδικώτερον νὰ προσδιορίζῃ τὰ μερικὰ ἐκ τῶν
καθολικῶν. Ἡ λεωτομέρεια τούτων ἀπάντων εἶναι ἔργον ἰδι-
αιτέρου τῆς παιδαγωγίας. Καὶ εἰς τοῦτο συνίσταται ἡ θεω-
ρητικὴ τοῦ ἀγωγῆ.

Ἔως ἐδὼ ἀπέκλιθεν ὁ ἄνθρωπος φυσικὰς καὶ νοερὰς δυ-
νάμεις· πρέπει λοιπὸν νὰ τὰς συνάξῃ εἰς τὸν πρὸς ὃν ὄρον.
Καὶ ἰδοὺ ἡ ἀνάγκη τῆς πρακτικῆς ἀγωγῆς. Ὁ ἄνθρω-
πος ἔλαβεν ἡ ζῆλὶς νὰ ἔχῃ δίκαια, διὰ τοῦτο λοιπὸν εἰς τὸν
βίον τοῦ πρέπει νὰ φυλάττῃ ὡς ἱκανοποιήσιν τῶν δικαίων
τοῦ χρέη κατὰ τὰς πράξεις τοῦ· αὗται δὲ περιστρέφονται ἡ
εἰς τὸν θεόν, ἡ εἰς τοὺς ἀνθρώπους, (εἴτε σχετικῶς, εἴτε μὴ)
ἡ πρὸς ἑαυτὸν. Διδασκόμενος καὶ συνεπιζόμενος νὰ πράττῃ
τὰ πρὸς τὸν δημιουργὸν τοῦ χρέη, γίνεταί εὐσεδής· πράττων
τὰ πρὸς μὴ σχετικόν του, εἴτε πάντα ἄνθρωπον, χρέη, γίνε-
ται ἐνάρετος· πράττων τὰ πρὸς τὸν σχετικόν του, εἴτε συμπα-
λίτην του, γίνεταί δίκαιος· τὰ πρὸς ἑαυτὸν τέλος, σώφρων.
Πρέπει λοιπὸν νὰ μυηθῇ τὴν κατήχησιν τῆς θρησκείας του
διὰ τὸ πρῶτον, νὰ διδαχθῇ τὰ καθολικὰ ἠθικὰ παραγγέλ-
ματα, διὰ τὸ δεύτερον καὶ τέταρτον, καὶ νὰ παιδευθῇ τὴν πο-
λιτείαν τῆς πατρίδος του, διὰ τὸ τρίτον.

Εἰς ταῦτα λοιπὸν, ὡς ἐν τύπῳ, περιστρέφεται ἡ
στοιχειωδὴ ἀνατροφή τῶν παιδῶν, φυσικὴ καὶ πνευ-
ματικὴ.

[Ἀκολουθεῖ.]

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Παρὰ τῆς Ἀστυνομίας τῆς νήσου Σύρας.

Τὴν 14 τοῦ Δεκεμβρίου 1829 ἐτελεύτησεν ἐν τῇ νήσῳ
Σύρα ὁ ἐκ Δαδίου τῆς Λεβαδίας Ἀναγνώστης Σκορδᾶ.
Ἡ δὲ εὐρεθεῖσα περιουσία του, καταγραφεῖσα ἀκριβῶς, ἐξ-
ησφαλίσθη εἰς τὴν Ἀστυνομίαν τῆς νήσου ἐκείνης, ἕως οὗ
παρουσιασθῶσιν οἱ νόμιμοι κληρονόμοι τοῦ ἀποθανόντος,
διὰ νὰ ἀποδεδίωσι κατὰ τὴν τάξιν τὰ ἐπ' αὐτῆς δικαιά των.

ΛΙΜΗΝ ΛΙΓΙΝΗΣ.

Κατάπλοι ἐμπορικῶν πλοίων ἀπὸ τῆς 7 μέχρι τῆς 15 τοῦ
Δεκεμβρίου.

Πέντε Γολέτται Ἑλληνικαί, ἐξ ὧν
1 ἐκ Σύρας μὲ βόας καὶ ὄρζιον,
1 ἐκ Κίης μὲ οἶνον καὶ βαμβάκι,
2 ἐκ Σύρας μὲ σίτον καὶ ἄλλα εἶδη.

Τρεχαντήρια καὶ ἄλλα πλοία 162. Εἶδη εἰσχθέντα: Σίτος, ξύλα
καύσιμα, κίτρα, λεμόνια, πορτογάλλια, ἑλπίαι, λάδι, χαλκός ἐθνικός,
ἀραβόσιτι, κριθάρι, βαμβάκιον, ἀνθρακίς, βόας, μέλι, τρυφευμένα ὀψάρια,
ῥαβία, ὄρζιον, καπνός, σταφίδες, οἶνος, ἀλευρα, βαλανίδι, δέρματα, ῥακί,
λαχανικά.

Ἀπὸ τῆς 16 μέχρι τῆς 23 τοῦ αὐτοῦ.

Ἐκ Σύρας γολέττα Ἑλληνικὴ, Ἅγιος Νικόλαος, μὲ διάφορα εἶδη
ἐμπορίου.

— 2 Γολέτται Ἑλληνικαί, Ἀθηνᾶ καὶ Κλεοπάτρα, μὲ σίτον.
Ἐκ Μεγαρέων μαρτίγος Ἑλληνικός, ἡ Παναγία, μὲ ῥαβία.
Ἐκ Σκοπέλου γολέττα Ἑλληνικὴ, Σιρὴν, μὲ ἀνθρακίς.
Ἐκ διαφόρων μερῶν 144 πλοία. Εἶδη εἰσχωθέντα: — Ξύλα καύ-
σιμα, ἄλας, βαμβάκι, βούτυρον, τυρός, οἶνος, καπνός, πρόβατα καὶ αἰγες,
μαλλί, ἑλπίαι, λάδι, δέρματα, βαμβάκι, λεμόνια, σίτος καὶ ἀραβόσι-
τος, σῶκα, χαλκός.

Ἀπόπλοι ἀπὸ τῆς 14 μέχρι τῆς 24 τοῦ Δεκεμβρίου.

Εἰς διάφορα μέρη 239 πλοία, ἐν αἷς καὶ τινες γολέτται, τὰ πλείωτα
κενά. Ἐξισκομίσθησαν δὲ ὀλίγος σίτος, ῥαβία, τυρός, οἶνος, ξύλα καύ-
σιμα, καὶ κίτρα.

ΛΙΜΗΝ ΠΑΤΡΩΝ.

Κατάπλοι ἐμπορικῶν πλοίων ἀπὸ τῆς 4 μέχρι τῆς 14 τοῦ
Δεκεμβρίου.

Ἐκ Ἀμπερίου 2 γολέτται Ἑλληνικαί μὲ ξυλικὴν καύσιμον.
Ἐκ Μεσολογγίου γολέττα Ἑλληνικὴ μὲ σίτον καὶ ἕτερα εἶδη.

— Γολέττα Ἰόνιος, Ἅγιος Σπυρίδων, μὲ σίδηρον κτλ.
— Γολέττα Ἑλληνικὴ, ὁ Σωτήρ, μὲ σίτον κτλ.

— Τραμπάκουλον Σαρδηνιακόν, Ἅγιος Ἰωσήφ, μὲ σίδηρον κτλ.
— Κόττερον Ἑλληνικόν, Ἅγιος Νικόλαος, μὲ οἶνον.

Ἐκ Ζακύνθου γολέττα Ἑλληνικὴ, Ἅγιος Χαράλαμπος, μὲ λάδι κτλ.
— Βρατεῖρα, Ἅγιος Διονύσιος, μὲ σκαπούνη καὶ σίτον.

— Μαρτίγος Ἑλληνικός, μὲ σίτον καὶ σκαπούνη.

— 2 Γολέτται, μία Ἑλληνικὴ καὶ μία Ἰόνιος, μὲ σίτον κτλ.

— Βρατεῖρα Ἑλληνικὴ, Ἅγιος Σπυρίδων, μὲ λάδι καὶ ῥαβία.

— Βρίκιον Ἰόνιον, ὁ Ἀχολεύς, κεκόν.

Ἐκ Ναυπάκτου σκακουλεύα Ἑλληνικὴ, Ἅγιος Δημήτριος, μὲ οἶνον καὶ
ῥακί.

— Βρατεῖρα Ἑλληνικὴ μὲ μαλλί.

— Γολέττα Ἑλληνικὴ, Παναγία, μὲ ὄρζιον.

Ἐξ Ἰθάκης Βρατεῖρα Ἑλληνικὴ, Ἅγιος Νικόλαος, μὲ λάδι κτλ.

— Βρατεῖρα Ἰόνιος, Ἅγιος Ἰωάννης, μὲ σίτον κτλ.

Ἐκ Κεφαλληνίας γολέττα Ἑλληνικὴ, Ἅγιος Νικόλαος, μὲ σίτον καὶ
ἄλλα.

— Γολέττα Ἑλληνικὴ, Ἀθηνᾶ, μὲ διάφορους πραγματείας.

Ἐκ Βοστίτσας γολέττα Ἑλληνικὴ, Ἅγιος Σπυρίδων, μὲ σταφίδας.

Ἐκ διαφόρων μερῶν 64, διάφορα πλοία. Εἶδη εἰσχθέντα: — Δέρματα,
λάδι, μέλι, λεμόνια, πορτογάλλια, ῥαβία, οἶνος, σίτος, κριθάρι, ὀψάρια τα-
ρυχευτά, σκαπούνη, ἄλας, ἀνθρακίς, ξύλα καύσιμα, ὄρζιον.

Ἀπόπλοι κατὰ τὴν αὐτὴν ἐποχὴν.

Εἰς Κεφαλληνίαν γολέττα Ἑλληνικὴ, ἡ Παναγία, μὲ ξυλικὴν καύσιμον.

Εἰς Ζακύνθον γολέττα Ἑλληνικὴ, Ἅγιος Νικόλαος, μὲ ῥαβία.

— Γολέττα Ἑλληνικὴ, ἡ Ὁδηγήτρια, μὲ καύσιμον ξυλικὴν.

Εἰς Μεσολογγίον σκακουλεύα Ἑλληνικὴ, Ἅγιος Δημήτριος, μὲ ῥακί
καὶ ἄλλα.

— Βρατεῖρα Ἑλληνικὴ μὲ ξυλικὴν εἰσοδεμένη.

— Τραμπάκουλον Ἀδριατικόν, ἡ Γενική Εἰρήνη, μὲ κηκίδια.

— Βρατεῖρα Ἑλληνικὴ μὲ ἀραβόσιτον.

Εἰς Ναύπακτον γολέττα Ἰόνιος, Ἅγιος Σπυρίδων, μὲ σίδηρον.

— Βρατεῖρα Ἑλληνικὴ, Ἅγιος Νικόλαος, μὲ μαλλί καὶ βαλανίδι.

— Γολέττα Ἑλληνικὴ, Ἅγιος Χαράλαμπος, μὲ σκαπούνη.

— Βρατεῖρα Ἑλληνικὴ, Ἅγιος Νικόλαος, μὲ ἀραβόσιτον.

Εἰς Ἰδραν γολέττα Ἑλληνικὴ, Ἅγία Εὐφροσύνη, μὲ διάφορους πραγματείας.

Εἰς Βοστίτσαν βρατεῖρα Ἑλληνικὴ, Ἅγιος Διονύσιος, μὲ βαλανίδι.

— Βρατεῖρα Ἰόνιος, Ἅγιος Ἰωάννης, μὲ σίτον καὶ ῥαβία.

Εἰς Γαλαξείδι βρατεῖρα Ἑλληνικὴ, Σκουριάννα, μὲ λάδι.

— Γολέττα Ἑλληνικὴ, Ἅγιος Νικόλαος, μὲ μαλλί.

Εἰς διάφορα μέρη 56 διάφορα πλοία. Εἶδη εἰσχθέντα: — Ἀραβόσιτος,
καὶ ὀλίγα ἄλλα εἶδη ἐμπορίου.